

Købelovens betydning ved køb og salg mellem virksomheder

Spørgsmålet man kan stille sig er: Hvad sker der i det tilfælde, hvor to parter har indgået en købekontrakt og der opstår en situation, der ikke er taget stilling til i købekontrakten?

Udgangspunktet i dansk ret er, at når der indgås en købekontrakt, udfyldes og fortolkes den i overensstemmelse med købelovens regler og købeloven udfylder dermed parternes aftale, hvor de ikke selv har indgået aftaler.

Købeloven gælder for alle køb af genstande og rettigheder, der kan handles med, med undtagelse af køb af fast ejendom, køb omfattende den internationale købelov samt bestillingsarbejder, hvor køberen leverer det for arbejdet nødvendige materiale, se Købeloven § 1 a og § 2.

Købeloven gælder således ikke for konsulentytelser, f.eks. edb-konsulentarbejde og andre rådgivnings- og tjenesteydelser.

I internationale købsforhold er udarbejdet et sæt standardklausuler, IN-COTERMS, 2000, som ofte anvendes.

De typiske områder, hvor der mellem parterne i en købekontrakt opstår uenighed er med hensyn til forsinket levering eller fejl ved det leverede, hvilket i den juridiske formulering hedder mangler.

Det er altid svært at afgøre, hvornår der foreligger en forsinkelse eller en mangel - og især en så væsentlig forsinkelse eller mangel, at den berettiger til at hæve den indgåede aftale.

Undertiden kan branchekyndige folk give en vejledende udtalelse om, hvorvidt det inden for branchen vil blive anset for en væsentlig forsinkelse eller mangel.

Hvis sagen bliver sat på spidsen, må der føres en retssag om hvorvidt manglerne ved det købte er så omfattende, at kontrakten kan hæves. Her er det værd at bemærke, at et dårligt forlig som regel er økonomisk bedre end en vunden retssag. Selvom sagen vindes, bliver omkostningerne normalt ikke dækket fuldt ud.

Handel på internettet, nethandel er underlagt særlige forpligtelser både mht. markedsføring og aftalevilkår. E-handelsloven (lov nr. 227 af 22. april 2002 om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel) gælder al elektronisk handel mellem erhvervsdrivende indbyrdes.

Den har indført afsenderlandsprincippet. D.v.s. udbyderen/sælgeren skal som udgangspunkt kun følge lovgivningen i eget hjemland. For at sikre, at køber kan finde frem til sælger, indeholder loven en række oplysningspligter for leverandørerne.

De skal oplyse navn, fysisk adresse og e-post adresse mv. Hvis en pris for en onlinetjeneste angives, skal leverandøren bl.a. sørge for, at denne angives klart og tydeligt. Reklame skal være så tydelig, at modtageren umiddelbart er klar over, at der er tale om reklame, og på hvis vegne reklamen udsendes.

Derudover indeholder loven en pligt for leverandøren til at stille en række forhåndsinformationer og tekniske hjælpefunktioner til rådighed for en modtager, før denne afgiver en elektronisk bestilling. Formålet hermed er så vidt muligt at sikre, at modtageren ikke afgiver en forkert bestilling.

Der skal bl.a. oplyses om, hvilke sprog kontrakten kan indgås på, ligesom der skal stilles tekniske hjælpeværktøjer som »fortrydelsesknapper« til rådighed, således at indtastningsfejl kan findes og rettes.

Som det fremgår af denne artikel er købekontrakter et område, hvor der er en række faldgruber. Ganske vist er der hjælp at hente i lovgivningen, men det er hensigtsmæssigt at have sin advokat koblet på sagen før kontrakten underskrives.

Flere oplysninger:

Advokat Michael Naumanl el. advokat Marina Andersen

mna@ret-raad.dk, man@ret-raad.dk eller

telefon 70 26 70 30